

KOCOVINA

Měnila jsem vzkazy na svém záznamníku. Napřed byly namluvené depresivním, truchlivým hlasem umírající labutě. Druhý den jsem je zaměnila za veselé, plné energie. Mohla jsem je však měnit častěji než spodní prádlo, a na věci to stejně nic nezměnilo. On už nikdy nezavolal.

Otec mi napsal dopis.

Milá dcero,

21. března vše vyvrcholilo. Posíláš všechny své čtitele do prdele, čekáš jen na něj, tancuješ zoufalá a opilá po barech...

Vybíráš si špatné partnery. Nalézt vhodného partnera trvá sice dlouho, ale musíš se alespoň snažit! Musíš se naučit přistupovat na kompromisy! Když člověk nemůže mít, co chce, měl by se naučit být šťastný s tím, co má. A ty máš okolo sebe spoustu mužů (pokud si je všechny už neposlala do háje), jen je nevidíš. Takzvaně trpíš a zesměšňuješ se před svými přáteli i před celou společností. Zanedlouho se staneš opuštěnou opilou třicátnicí. Pamatuji, prosím, na svůj rozum a nepovol hysterickým rysům

své povahy, vlastní rozmazlenosti a duševní lenosti. Musíš završit své vzdělání a najít si nějaké normální místo ve společnosti. Holka milá, myslím si, že by ani pár facek nepomohlo. A NEPIJ! Můj otec, tvůj dědeček, a jeho slovácký bratr, oba skončili jako alkoholici – můj otec zemřel ve 49 letech, na urémii; strašná smrt. Já s tím bojuju celý život. Máme to v genech. Tak laskavě přestaň. Znemožníš se a lidé k tobě ztratí úctu. Nebudu se k tomu dál vyjadřovat, ale domníval jsem se, že jsi zralejší.

OTEC

Tak takovýhle dopis mi můj tatínek ještě nikdy nepsal.

Nezlob se, tati, ale hledání kompromisů by bylo jen ztrátou času. Muž, který by se mnou vydržel, se totiž ještě nenarodil. Bohužel. Víím, že se nechovám nejlépe. Víím, že můj současný pseudomacho přístup je špatný. A že žít podle věty „Take it, or fucking leave it“ se k mladé blondýně nehodí. Vysvětlovat ti, že můj postoj je dán jen velkou nejistotou a strachem, že je to vlastně krunýř, zeď ochrany, by byl nesmysl. Stejně bys to nepochopil.

Měla jsem se narodit jako chlap. Všechno by bylo jednodušší. Škoda. Ale tatínku, já se nad tvým dopisem neutrápím. A kvůli Alexovi si oči také nevybrečím. Raději si naleju skleničku vína.

Došla jsem k lednici a rychle jsem ji zase přibouchla. Už nemůžu ani pít. Z flašky mne přes sklo strašil otec a potenciální urémie, která má v mých představách podivně fialovou barvu. Začnu kupovat krabice víno.